

# РЕШЕНИЕ

№ 270

гр. Варна, 27.02.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 27 СЪСТАВ**, в публично заседание на  
тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния  
състав:

Председател: Ивелина Христова - Желева

при участието на секретаря Силвия Ст. Генова  
като разгледа докладваното от Ивелина Христова - Желева Административно  
наказателно дело № 20233110205351 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба **Д. К. Г., ЕГН \*\*\*\*\*** против **Наказателно постановление №ВН-20-20/08.11.2023г. на Началник РДНСК-Варна**, с което на Г., в качеството му н старши инспектор „Контрол строителство” в Район „Приморски”, Община Варна е наложено наказание „глоба” в размер на 1 000 /хиляда/ лв., на основание чл.232, ал.1, т.1 от ЗУТ за нарушение на чл.221, ал.4 от ЗУТ.

С жалбата се иска отмяна на НП като незаконосъобразно, като се сочи, че не е налице неизпълнение на нареждането на РДНСК и се излагат аргументи за това. Твърди се, че при издаване на атакуваното НП е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като административният орган не се е съобразил с императивни норми на законодателя - 42, т. 3 от ЗАНН и чл. 57, ал.1, т. 5 от ЗАНН и неправилно е ангажирал наказателна отговорност спрямо жалбоподателя. В НП от правна страна не било посочено коя точно от трите посочени хипотези на чл.232, ал.1,т.1 от ЗУТ има предвид АНО, че е осъществена - „не изпълни” или „изпълни лошо” или „несвоевременно” задължения, възложени му по този закон. В издаденото НП било допуснато съществено процесуално нарушение, като АНО е определил неправилно субекта на нарушението.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от надлежно упълномощен

процесуален представител, който поддържа жалбата на изложените в нея аргументи и излага допълнителни такива. Претендира за присъждане на сторените по делото разноски, като представя доказателства за заплатен адвокатски хонорар.

Въззиваемата страна – наказващ орган Началник на РДНСК-Варна, чрез процесуалния си представител ангажира становище за неоснователност на жалбата, а наказателното постановление като правилно и законосъобразно моли да бъде потвърдено.

**С оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:**

Във връзка с постъпила в РДНСК-Варна жалба с вх.№ ДК-25-25-01-794/24.04.2023г., подадена от Т.Ц.Т., против бездействие на Район „Приморски“ по повод негови сигнали за незаконно строителство, извършено в собствения му имот, с писмо изх.№ ДК-25- 25-00-378/26.04.2023г. до кмета на Район „Приморски“, началникът на РДНСК - Варна разпоредил да се предостави цялата налична документация по жалбите на г-н Т., в това число: копия от постъпилите жалби през годините, съставените констативни протоколи от проверките и констативните актове на служителите на районната администрация, ведно с данни за връчването им, издадени заповеди за премахване и др., с оглед извършване на цялостна проверка по случая.

С писмо, рег.№УСКОР22002545ПР-001ПР-001ПР/03.05.2023г. на Район „Приморски“, в РДНСК-Варна били предоставени част от изисканите документи, а именно: - жалба с рег.№ УСКОР22002545ПР/23.12.2022г.; Решение №136/30.10.2018г. на Варненски апелативен съд /ВАпС/ по гр.д.№382/18г. по описа на ВАпС; писмо с изх. № УСКОР19000110Г1Р-001ПР/15.02.2019г.; жалба с рег.№ УСКОР19000110ПР-001ПР/16.01.2019г.; разрешение за строеж №50/04.05.2015г. на главния архитект на Район „Приморски“ за: „Остъкляване на източен балкон, към ателие №5 с идентификатор 10135.2575.839.5.21 (от РУС дограма, монтирана върху подзид с височина 92 см. “, находящ се на партерния етаж в жилищна сграда с административен адрес: ул. „Константин Павлов“ №8, вх.А, гр. Варна; два броя конструктивни становища за остъкляване на тераса на ат.№3.Отделно към писмо с рег. №УСКОР22002545ПР-001ПР-001ПР/03.05.2023г. били представени и документи, които се отнасяли до други жалби на г-н Т., но не и към жалбите му срещу незаконно изградените тераси в ПИ 10135.2575.839 по КК и КР на гр. Варна.

При запознаване с изпратените материали, проверяващите органи констатирали, че от служители на Район „ Приморски “ са били извършени проверки на сградата в ПИ 10135.2575.839 по КК и КР на гр.Варна, с административен адрес: ул. „Константин

Павлов“ № 8. Сред приложените към писмото документи обаче липсвали констативните протоколи от извършените проверки за остъкляването на „терасите“ на четирите броя ателиета. В приложеното към писмото решение №136/30.10.2018г. на ВАпС бил цитиран констативен акт /КА/ № 83/25.11.2014г., съставен от Район „Приморски“, който също не бил приложен към писмо с изх.№УСКОР22002545ПР-001ПР-001ПР/03.05.2023г. Не били предоставени данни за връчването му, както и други документи, удостоверяващи предприетите от Район „Приморски“ последващи действия във връзка с направените в акта констатации.

Предвид горното, с ново писмо с изх.№ДК-25-25-00-448/19.05.2023г. до кмета на район „Приморски“, началникът на РДНСК - Варна повторно изискал да се предостави наличната документация по жалбите на г-н Т. в пълнота.

С писмо рег.№УСКОР22002545ПР-001ПР-002ПР-001ПР от 01.06.2023г. на Район „Приморски“, в РДНСК-Варна, подписано от кмета на района в районната администрация били представени именно : жалба, рег. №УСКОР22002545ПР/23.12.2022г.; писмо рег.№УСКОР22002545ПР-001ПР-001ПР/03.05.2023г.; Решение №136/30.10.2018г. на Варненски апелативен съд /ВАпС/ по гражданско дело №382/18 по описа на ВАпС; разрешение за строеж №50/04.05.2015г. на главния архитект на район „Приморски“, за изпълнение на строеж „Остъкляване на източен балкон, към ат.№3“; два броя конструктивни становища за остъкляване на тераса на ат.№3. Не били предоставени нито констативни протоколи от извършените на място проверки, нито КА №83/25.11.2014г., съставен от служители на районната администрация, нито данни за предприетите от Район „Приморски“ последващи действия по акта. Писмото било заведено в деловодството на РДНСК-Варна с вх.№ ДК-25-25-02-482/05.06.2023г.

Предвид изложеното, проверяващите органи от РДНСК-Варна, в това число и св.И. К. Т. преценили, че е установено неизпълнение на писмено нареждане на контролен орган, издадено в рамките на неговата компетентност, за предоставяне, на основание чл.4, ал.2 от Устройствения правилник на ДИСК, на цялата налична документация към образуваната в Район „Приморски“ преписка по жалбите на г-н Т.Ц.Т. срещу незаконно изградени тераси към ателиета № 1, 2, 3 и 4 в свободната дворна площ на поземлен имот /ПИ/10135.2575.839. Приели, че това неизпълнение е в нарушение на разпоредбата на чл.221, ал.4 от ЗУТ.

Във връзка с така установеното неизпълнение на писменото нареждане на началника на РДНСК-Варна, с писмо, изх.№ ДК-25-25-00-509/09.06.2023г. било изискано от кмета на Район „Приморски“ да предостави данни за длъжностното лице, отговорно за неизпълнението на нареждането на началника на РДНСК-Варна, с оглед образуване на административно- наказателно производство по реда на Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. В отговор на последното, с писмо рег.№

УСКОР22002545ПР-001ПР-002ПР-002ПР- 001ПР/16.06.2023г. на Район „Приморски“, кметът на районната администрация предоставил административната преписка по жалбите на г-н Т. в пълнота, в това число липсващите документи: Жалба с вх.№ ВН14000264ПР/04.09.2014г. от Т.Ц.Т.; Съобщение до собственикът на ателие №1 да се яви на 11.09.2014г. в Район „Приморски“; Констативен протокол №210/07.10.2014г. на служители на Район „Приморски“; Възражение по КП №210/07.10.2014г. с вх.№ АГУП14002652ПР/08.10.2014г.; Констативен акт №83/25.11.2014г. на служители на Район „Приморски“; Възражение по КА №83/25.11.2014г. с вх.№ АГУП14009320ПР/04.12.2014г.; Писмо с изх.№ ВН14000264ПР-001ПР/26.11.2014г. с данни за връчването му; Констативен протокол №90/01.06.2016г. на служители на Район „Приморски“; Заповед № 393/11.07.2016г. на кмета на Район „Приморски“ по реда на чл.225а от с данни за връчването ѝ с писмо изх.№ УСКОР16002211ПР/13.07.2016г.; Писмо изх.№ УСКОР160022ЮПР/13.07.2016г. с данни за връчването му; Решение № 2480/08.12.2016г. на Административен съд /АС/- Варна и решение № 76/25.01 -2017г. на АС-Варна по адм.д.№ 2479/16г. по описа на съда; Решение № 5648/30.04.2018г. на Върховен административен съд /ВАС/; Покана за доброволно изпълнение с изх.№ УСКОР18001086ПР/18.05.2018г., ведно с данни за връчването ѝ; Констативен протокол №11/25.01.2023г. на служители на Район „Приморски“.

Отделно от това с писмо рег.№ УСКОР22002545ПР-003ПР-001ПР/03.07.2023г. кметът на Район „Приморски“ посочил, че Д. Г. - старши инспектор „Контрол строителство“ е единият от служителите, работили по преписка с рег.№ УСКОР22002545ПР/23.12.2022г. от момента на нейното входиране. Проверяващите органи приели, че горното обстоятелство се потвърждава и от резолюциите, поставени върху писма с изх. № ДК-25-25-00-378/26.04.2023г. и с изх.№ ДК- 25-25-00-448/19.05.2023г. на РДНСК-Варна .

При тези констатации, св.Т. преценил, че възз.Г. във функциите си на длъжностно лице - старши инспектор „Контрол строителство“ в Район „Приморски“ не е изпълнил писмено нареждане на началника на РДНСК-Варна, обективизирано в писмо с изх.№ ДК-25-25-00- 448/19.05.2023г., да предостави цялата налична документация към образуваната в Район „Приморски“ преписка по жалбите на г-н Т.Ц.Т. за незаконно изградени тераси към ателиета № 1, 2, 3 и 4 в свободната дворна площ на поземлен имот /ПИ/ 10135.2575.839, собственост на г-н Т., с административен адрес: ул. „Константин Павлов“ №8, кв. „Виница“, гр. Варна, в нарушение на разпоредбата на чл.221, ал.4 от ЗУТ.

Във връзка с установеното нарушение, с покана с изх.№ДК-25-25-00-631/14.07.2023г. Д. К. Г. бил поканен да се яви на 04.08.2023г. в РДНСК-Варна за съставяне на акт за установяване на административно нарушение /АУАН/. Поканата

била изпратена на кмета на Район „Приморски“ за връчване с писмо с изх.№ ДК-25-25-00-663/14.07.2023г. Съгласно отговора на кмета на районната администрация, служителят по това време бил в годишен отпуск, поради което поканата не можело да бъде връчена преди завръщането му. С оглед невъзможността поканата за АУАН да бъде връчена своевременно на г-н Г., до него била изпратена нова покана, според която същият следвало да се яви в РДНСК-Варна на 30.08.2023г. Поканата била изпратена на кмета на Район „Приморски“ за връчване с писмо с изх.№ ДК-25-25-00-747/14.08.2023г. С писмо, рег.№РД23016826ПР-002ПР/25.08.2023г., екземпляр от поканата с данни за връчването ѝ на 24.08.2023г., лично на Г., била предоставена в РДНСК-Варна.

Въз основа на горните констатации и предвид обстоятелството, че Г. не се явил за съставяне на АУАН, АУАН №ВН-20/30.08.2023г. бил съставен от св.Т. за нарушение на основание чл.36 и следващите от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ и чл.238, ал.2, т.2 от ЗУТ в отсъствието на нарушителя. Същият му бил връчен по надлежния ред на 21.09.2023г. В законоустановения срок срещу съставения АУАН постъпило възражение с вх.№ДК-25-25-04-218/26.09.2023г., за което бил съставен протокол от 03.10.2023г.

Възражението било разгледано от административнонаказващия орган, но било счетено за неоснователно с аргумента, че не са предоставени нови доказателства, нито се сочат нови факти и обстоятелства, които до момента не са били обсъдени в АУАН №ВН-20/30.08.2023г. Поради това АНО издал атакуваното пред въззивната инстанция НП, с което той приел фактическите и правните констатации на актосъставителя, като приел, че възз. е нарушил чл.221, ал.4 от ЗУТ, с което е осъществил състава на чл.232, ал.1, т.1 от ЗУТ.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава от всички събрани по делото писмени доказателства, както и от събраните гласни доказателства – показанията на свидетеля и актосъставител- И. Конев Т., който сочи по какъв начин е извършена проверката и какво е било установено като нарушение.

За да приеме за безспорно установена така изложената фактическа обстановка, съдът кредитира изцяло показанията на свидетеля Т., като конкретни, логични и кореспондиращи с останалите доказателства събрани по делото.

**Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваването му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:**

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок, от надлежна страна, в установения от закона 14-дневен срок от връчване на НП, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд – по местоизвършване на твърдяното нарушение. Поради това жалбата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени в сроковете по чл.34,ал.1 и 3 от ЗАНН.

АУАН е съставен в присъствието на един свидетел, но съдът намира, че това нарушение не е съществено, тъй като не рефлектира пряко върху правото на защита на обвиненото лице.

АУАН и НП са издадени от компетентните лица съгласно разпоредбите на ЗУТ и приложената по преписката заповед №РД-13-298/27.09.23г.

Въпреки горното съдът намира, че в хода на АНП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което и споделя изнесените в жалбата аргументи.

В хода на АНП са допуснати нарушения на чл.42, т.4 и т.7, чл.43 от ЗАНН и чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН.Съобразно цитираните разпоредби на ЗАНН, в АУАН и НП задължително следва да бъдат посочени **датата и мястото** на извършване на нарушението, обстоятелствата при които е извършено, като следва да се съдържа и пълно, точно и ясно описание на нарушението и да са посочени доказателствата, които го подкрепят.

Видно от обстоятелствената част на НП, в него фигурират единствено цитирани дати на които са изисквани и съответно представяни в РДНСК документи. Липсват факти, от които да се направи извод на коя конкретно дата АНО приема, че е извършено нарушението. Освен горното не е посочено изрично и мястото на извършване на нарушението, което е съществен и задължителен реквизит на АУАН и НП. В случая АУАН е посочено, че бездействието е извършено на 01.06.23г. в Район „Приморски“. В НП обаче липсва дата и мястото на нарушението. Наказващият орган не може да се позовава, по отношение на тези съществени и задължителни реквизити, на АУАН, тъй като административно наказателното производство е строго формално и всички факти и обстоятелства на нарушението следва да бъдат описани както в АУАН, така и в НП, както и доказателствата, на които се позовава. Нещо повече, с АУАН се поставя единствен началото на административнонаказателното производство. Окончателното обвинение срещу наказаното лице се повдига с НП, който е и правораздавателния акт, а в него липсват дата и място на нарушението. Недопустимо е същите да се извличат по тълкувателен път от НП, още по-малко това е допустимо да става от материалите по АНП.

На следващо място следва да се посочи, че в АУАН и НП установеното деяние е квалифицирано като нарушение на разпоредбата на чл. 221, ал. 4 от ЗУТ, съобразно която заповедите, предписанията и нарежданията на органите на Дирекцията за национален строителен контрол, издадени в рамките на тяхната компетентност, са задължителни за лицата, за които се отнасят. В случая възз. в качеството му на старши инспектор „Контрол строителство“ при район Приморски не е бил адресат на нареждането на органите на РДНСК. Такъв видно от материалите по делото е кметът на района. От материалите по преписката, представени от АНО липсват такива, в които кметът на района да е възложил изпълнението на нарежданията на възз. в качеството му на старши инспектор „Контрол строителство“. Единствено са налични доказателства, в писмо на кмета на района, че възз. Д. Г. е единият от служителите, работили по преписка с рег.№ УСКОР22002545ПР/23.12.2022г. от момента на нейното входиране. В писмото посочено, обаче, че по тази преписка е работил и И. Ц., също старши инспектор „Контрол строителство“. Как , по –какъв начин проверяващите органи достигнаха до извода, че именно възз. не е изпълнил нареждането да представи изискваните документи, само може да се гадае от материалите по АНП. Такива доказателства от страна на АНО не бяха ангажирани и в съдебното производство.

Ето защо и неправилното опреД.е субекта на административно – наказателната отговорност от страна на наказващия орган предопределя и неправилно приложение на материалния закон, поради което е и самостоятелно основание за отмяна на процесното НП.

От друга страна в НП е посочено, че отговорността на въззивника се ангажира за нарушение на чл.232, ал.1, т.1 от ЗУТ, който гласи, че се наказва с глоба от 1000 до 5000 лв., ако по друг закон не е предвидено по-тежко наказание, длъжностно лице, което **не изпълни или изпълни лошо или несвоевременно задължения** възложени му по този закон, актовете по неговото прилагане и другите правила и нормативи по проектирането и строителството, както и решения и предписания, основани на тях. Касае се за три отделни изпълнителни деяния, поради което и АНО е следвало да посочи за кое точно е ангажирана отговорността. От съдържанието на НП не става ясно за коя точно хипотеза е ангажирана отговорността. Сочи се, че са изискани документи, като на различни дати са предоставяни различни такива, които според АНО не били в цялост. Не става ясно за какво точно нарушение е ангажирана отговорността на въззивника, за това, че не е изпълнил изобщо, за това, че е изпълнил лошо или за това, че не е изпълнил в срок т.е. своевременно задължението си. Горното безспорно нарушава правото на възз. да разбере, в какво точно го обвинява наказващия орган.

Пълното, точно и ясно описание на нарушението, обстоятелствата, при които същото е извършено и доказателствата, които го подкрепят и **основно дата и място** на

извършване на нарушението освен, че са задължителни реквизити на АУАН и НП, същите индивидуализират пряко нарушението като такова, като непосочването им по ясен и категоричен начин винаги съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като пряко рефлектира върху правото на защита на нарушителя. Освен, че ограничават възможността нарушителят да разбере в извършването на точно какво нарушение е обвинен. Горните процесуални нарушения лишават и съда от възможността да прецени в съответствие с материалния закон има ли извършено нарушение, правилно ли е квалифицирано същото и правилно ли е приложена санкционната норма, а непосочването на мястото на извършване на нарушението в АУАН ограничава и възможността съдът да прецени, дали същият е издаден от компетентен орган. Горното съставлява съществено процесуално нарушение, грубо нарушаващо правото на защита на обвиненото лице, да разбере в какво точно е обвинено, и съставлява самостоятелно основание за отмяна на НП.

Затова и съдът споделя възраженията в жалбата, че в хода на АНП са допуснати съществени процесуални нарушения и е приложен неправилен законът.

По изложените съображения, съдът счита, че издаденото наказателно постановление следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

При горните констатации, съдът намира, че не следва да обсъжда приложението на чл.28 от ЗАНН в процесния случай.

### **Относно искането на страните за присъждане на разноски.**

Съгласно разпоредбата на чл.63д, ал.1 (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Нормата е процесуална и е приложима от 23.12.2021 г. Съдът се произнася по разноските сторени по делото, което разглежда, когато страните са поискали това.

Разпоредбата на чл. 63д, ал.4 от ЗАНН предвижда, че в полза на учрежденията или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Нормата на чл. 143, ал.1 от ЗАНН сочи, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се

възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. В разпоредбата на чл. 144 от АПК се сочи, че за неуредените в този дял въпроси се прилага Гражданският процесуален кодекс.

В случая от процесуален представител на наказващия орган не е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, нито е направено възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, за заплащането на който е представено доказателство по делото.

От друга страна следва да се уважи претенцията на процесуалния представител на въззивника за заплащане на разноски съставляващи адвокатско възнаграждение. От съдържанието на приложения по делото договор за правна защита и съдействие от 02.02.2024г. и приложеното пълномощно се установява, че жалбоподателят е възложил на адвокат К.. от АК-Варна оказването на правна защита и съдействие, изразяващи се в процесуално представителство пред Районен съд Варна по обжалване на процесното НП. Договореното адвокатско възнаграждение е в размер на 600 лева, което е заплатено в брой при подписване на договора т. е. разходът е направен съгласно т. 1 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. по дело № 6/2012 г. на ОСГТК на Върховния касационен съд. От друга страна съгласно чл.78, ал.5 от ГПК, приложим на основание чл.144 от АПК, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно, съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. В случая възражение за прекомерност не е направено от процесуалния представител на АНО, затова следва да се уважи претенцията на процесуалния представител на въззивника, като на последния следва да бъдат присъдени съдебните разноски за адвокатско възнаграждение, направени по настоящото дело, в пълен размер от 600,00 /шестстотин / лева. Те трябва да бъдат възложени на Регионална дирекция за национален строителен контрол -Варна, към чиято структура се числи издателя на процесното НП.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.2, т.1 вр.1 и чл.63д, ал.4 вр. ал.1 от ЗАНН, съдът

## **РЕШИ:**

**ОТМЕНЯ Наказателно постановление №ВН-20-20/08.11.2023г. на Началник Регионална дирекция за национален строителен контрол -Варна, с което на Д. К. Г., ЕГН \*\*\*\*\* в качеството му н старши инспектор „Контрол строителство” в Район „Приморски”, Община Варна е наложено наказание „глоба” в размер на 1 000**

/хиляда/ лв., на основание чл.232, ал.1, т.1 от ЗУТ за нарушение на чл.221, ал.4 от ЗУТ, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

**ОСЪЖДА** Регионална дирекция за национален строителен контрол -Варна да заплати на **Д. К. Г., ЕГН \*\*\*\*\*** сумата 600,00 /шестстотин/ лева, представляваща съдебни разноси по АНД №5351/2023г. по описа на ВРС.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд- Варна в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че решението и мотивите са изготвени.

Съдия при Районен съд – Варна: \_\_\_\_\_